

РЕШЕНИЕ

№ 2870

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6268** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал.6 и чл.87 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на С. С., ЛНЧ [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], срещу Отказ за издаване на разрешение за дейности с ОБВВПИ с рег.№ 225р-11893 от 31.03.2022г. на Началника на 01 РУ-СДВР, с която му е отказано издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване и пренасяне на огнестрелно оръжие, като физическо лице, за самоотбрана.

Поддържа се, че молбата му за издаване на разрешение за придобиване на оръжие е разгледана формално. Сочи, че върху него се оказва психически тормоз, дори е получавал и заплахи, за което има образувана преписка № 144/2021г. по описа на СРП, което не е взето предвид при разглеждане на заявлението му. Претендира направените в производството разности.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адвокат Х., като поддържа жалбата си. Представя писмени доказателства в подкрепа на доводите в жалбата – годишен баланс и отчет за приходите и разходите за 2021г. на „Джи Ес Евро-България“ЕООД за удостоверяване на оборота на дружеството, както и подадени от жалбоподателя сигнали до СРП и СГП във вр. с получавани заплахи от жалбоподателя по различни поводи, както и фактура за придобиване на злато на значителна стойност във връзка с обосноваване на необходимостта от разрешението

за притежаване на огнестрелно оръжие. В позиция по същество моли да се отмени отказът за издаване на за разрешение, за дейности с ОБВВПИ. Претендира сторените по делото разноски за адвокатското възнаграждение и държавна такса.

Ответникът, редовно призован се представлява от юрисконсулт П., която оспорва жалбата. Представя писмени доказателства за компетентност на органа, издал процесния отказ, както и заповед, с която същият е преназначен на длъжността началник на 01 РУ – СДВР. В позиция по същество и в представени писмени бележки моли жалбата да се остави без уважение, като неоснователна и недоказана. Поддържа, че доказателствата в производството не установяват наличие на предпоставките за издаване на разрешение за дейности с огнестрелно оръжие. Мотивира се и с приложените доказателства от СГП и СРП, за които поддържа, че не установяват по отношение на жалбоподателя да са отправени заплахи, застрашаващи живота му. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд–София-град, като прецени доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят С. С. е ражданин на Германия, постоянно пребиваващ в Република България, с постоянен адрес в [населено място]. Същият е едноличен собственик на капитала на „ДЖИ ЕС ЕВРО-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, което дружество е регистрирано с предмет на дейност търговия с медицински инструменти, материали и сервизна дейност, търговско посредничество, ноу-хау, патенти, лицензи и други дейности, за които няма законова забрана.

Жалбоподателя е неосъждан, психично здрав и срещу него, видно от представеното удостоверение от Национална следствена служба, не се водят неприключени наказателни производства.

На 05.01.2022г. жалбоподателят подал до Началника на 01-РУ–СДВР заявление с вх.№ 132100-9/22 за издаване на разрешение за закупуване на 1 брой пистолет (късо огнестрелно оръжие). В заявлението като мотиви посочил, че оръжието му е необходимо за самоотбрана, както и че е собственик и управител на фирми, които работят с парични средства, които се получават в брой..

По заявлението на жалбоподателя е извършена проверка, приключила с докладна записка рег. № 225-3527 от 25.01.2022г. на Мл.ПИ (младши полицейски инспектор) група КОС до началника на 01-РУ–СДВР, в която е посочено, че С. С. е приложил изискуемите документи по ЗОБВВПИ, не е осъждан, срещу него обраувани досъдебни производства и е психично здрав, както и за него липсва информация в информационните масиви на МВР.

С писмо от 03.02.2022г. С. С. е уведомен от началника на 01 РУ-СДВР че въ вр. с подаденото заявление за издаване на разрешение за закупуване на огнестрелно оръжие спрямо него започва процедура за отказ за издаване на исканото разрешението на основание чл.98 ал.1 от ЗОБВВПИ, с цитиране на текста на нормата, а именно „Огнестрелните оръжия и боеприпасите за тях се съхраняват в метални каси, неподвижно закрепени, снабдени със секретно заключващи се устройства - за физическите лица на постоянния им адрес или настоящ адрес, за който е издадено удостоверение от съответната община. Когато огнестрелните оръжия и боеприпасите за тях се съхраняват по настоящ адрес, физическите лица подават заявление за уведомяване до съответния началник на РУ на МВР по постоянен и по настоящ адрес.“

На С. С. е указано, че в 7 срок от получаването на писмото може да изложи писмено

своите възражения. В посочения срок – на 17.02.2022г. жалбоподателят подал до началника на 01 –РУ-СДВР възражение, в което посочил, че 10 дни след подаване на заявлението му се обадил по телефона полицейски служител – от 01 РУ, на който обяснил, че жилището си в [населено място] и в офиса на дружеството има каси, в които може да съхранява огнестрелно оръжие и боеприпаси, съгласно изискванията на чл.98 ал.1 от ЗОБВВПИ, но след този разговор не е търсен от никой за извършване на проверка.

По възражението е изготвена докладна записка от старши инспектор КОС при 01 РУ от 25.02.2022г., в която е отразено, че във възражението си жалбоподателят е посочил, че живее на един адрес в [населено място], а иска да съхранява оръжието на адреса, на който се намира офиса на фирмата му, както и че не е добавил нищо повече от първоначалното си заявление.

Последвало издаването на Отказ с рег.№ 225р-11893 от 31.03.2022г. на Началника на 01 РУ-СДВР, с която му е отказано издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване и пренасяне на огнестрелно оръжие, като физическо лице, за самоотбрана. Отказа е издаден на основание чл.83, ал.5, във връзка с чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ. В мотивите за отказа е посочено, че не е обоснована по несъмнен начин необходимостта от огнестрелно оръжие, т.е. начинът на живот, средата в която се движи, отговорностите му и прочие да са опасни за личността, здравето и живота му, както и че в заявлението не са посочени конкретни обстоятелства, от които да е видно, че С. С. има нужда да защитава своя живот и личната си неприкосновеност, както и на своите роднини.

Отказа е връчен на жалбоподателя на 10.06.2022г.

Жалбата срещу отказа е подадена в съда на 22.06.2022г..

В производството са приети като доказателства материалите от административната преписка, представени от ответника, както и допълнително представени доказателства за компетентност на органа, издал заповедта.

Приети като доказателства са и допълнително представени от жалбоподателя във вида на заверени копия възражение, писмо от СДВР – 01 РУ, фактура във вид на заверено копие № [ЕГН]/07.10.2022 г., сигнал до СГП с вх. № 6776/2021 г. от жалбоподателя – лично и в качеството му на управител на „Джи Ес Евро България“ ЕООД, допълнение към сигнал с вх. № 48612/2020 г. до СРП, сигнал от жалбоподателя с вх. № 48612/23.12.2020 г. до СРП, отчет за приходите и разходите на дружеството „Джи Ес Евро-България“ ЕООД за 2021 г.

Във вр. с представените от жалбоподателя писмени доказателства, а именно сигналите до СГП и СРП подадени от него, съдържащи данни за извършени престъпления съдът е изискал информация от СГП какво е движението по сигнал на жалбоподателя с вх. № 6776/2021 г. и има ли образувано досъдебно производство по сигнала, за какво престъпление от НК, приключено ли е разследването по досъдебното производство и с какъв акт, както и информация от СРП отново за предприетите действия по сигнал, заведен с вх. № 48612/2020 г.

От постъпилата информация от СГП се установява, че има образувана преписка № 441/2021г. по постъпили материали от Специализирана прокуратура, които касаят сигнал срещу С. С. от И. Х. И. с твърдения, че С., като управител на „Джи Ес Евро България“ ЕООД продава на медицински заведения имплантни, като впоследствие заплатените на медицинското заведение суми се връщат от С. С. към опериращия лекар. По тези материали е възложена проверка, а на 22.01.2022г. в СГП е постъпил

сигнал от С. С., заведен под № 6776/2021г., който сигнал е отделен от преписка № 441/2021г. и изпратен по компетентност на СРП. По преписка № 441/21г. СГП е постановила отказ да се образува досъдебно производство.

По изпратеният сигнал, заведен под № 13 724/2021г. на СРП е постановен отказ да се образува досъдебно производство от 23.07.2021г. Видно от съдържанието на постановлението на прокурора жалбоподателят е твърдял, че бившата му съпруга И. П. е отправила към него заплахи във връзка с плащането на издръжка на малолетния му син, а адв.И. Л. е подал от името и електронната поща на С. С. неверни сигнали до различни институции. След проверка, решаващият прокурор е приел, че няма данни за престъпление от общ характер, а спора между жалбоподателя и бившата му съпруга е гражданско-правен, свързан с висящо дело за издръжка, както и че не са събрани данни за неправомерно поведение на адв.И. Л..

Въз основа на така установената фактическа обстановка и след анализ на събраните в хода на производството доказателства, Административен съд – София-град намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу годен за обжалване административен акт, от лице с правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният отказ изхожда от компетентен по смисъла на чл. 87, ал.3, вр. с чл. 83, ал.5 от ЗОБВВПИ орган. Отказът е обективиран в писмена форма и съдържа посочване, както на фактическите, така и на правните основания за издаването му, които кореспондират помежду си. Поради това съдът, намира че е актът е мотивиран в необходимата степен, позволяваща извършването на преценка относно съответствието му с материалния закон.

При извършената служебна проверка за законосъобразността на оспореният акт, не се установява при издаването ѝ административният орган да е допуснал съществени нарушения на административно производствените правила, а и такива не се твърдят от жалбоподателя. Производството по издаване на разрешението за придобиване на огнестрелно оръжие и боеприпаси към него е регламентирано в специалният закон – Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. В чл. 76 ал.1 от този закон е посочено, че за получаване на разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях български граждани, граждани на други държави членки, пребиваващи на територията на Република България, граждани на трета държава, постоянно пребиваващи на територията на Република България, физически лица, които са граждани на трета държава, физически и юридически лица, регистрирани като търговци по реда на Търговския закон, лица, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, подават писмено или по електронен път заявление по образец до директора на ГДНП на МВР, съответно до началника на РУ на МВР по постоянен адрес. Съгласно чл.76 ал.3 в заявлението се посочва начин на придобиване на оръжието, основателна причина за издаване на разрешението в случаите на дарение, закупуване и замяна и видът и количеството огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях.

В разпоредбата на чл. 83 от ЗОБВВПИ е предвидено органът да проверява окомплектоваността на документите и служебно да проверява обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, 6 и 7, както и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер. В случая, тези действия

са извършени преди издаване на обжалваният административен акт. Указано е на жалбоподателя, че в заявлението му започва процедура за отказ за издаване на исканото разрешение на основание чл.98 ал.1 от ЗОБВВПИ и определен срок, в който жалбоподателят може да представи възражения. Обжалваният отказ е издаден след представяне на допълнителни мотиви от страна на оспорващия, като видно от съдържанието му същите са същите са взети предвид от органа при постановяване на акта му. Следователно не е налице и допуснато от органа административно нарушение по реда на чл. 35 от АПК.

По отношение основния спорен по делото въпрос, а именно материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното:

В случаите на издаване/подновяване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. Процедурата и изискванията за първоначалното издаване на разрешения за дейностите, предвидени в закона, се прилагат за всяко следващо отправено искане, вкл. за подновяването по реда на чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ. В чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ законодателят е регламентирал предпоставките, при наличието на които органът по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е длъжен да откаже издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие. Изискванията са два вида - свързани с личността на заявителя (т. 1 - 9 на чл. 58, ал. 1) и свързани с целта, за която се иска разрешението (т. 10).

Между страните не е спорно, че хипотезите на чл. 58, ал.1, т.1-9 от ЗОБВВПИ не са налице по отношение на заявителя. Спорният въпрос е, налице ли е в случая по отношение на жалбоподателя целта, за която се иска издаване на разрешението.

Установявайки, че в първоначалното заявление на С. С. не са изложени конкретни доводи за съществуването на необходимост от притежаване на оръжие за целите, посочени в чл. 58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ и не са приложени доказателства във връзка с нормата на чл.98 ал.1 от закона, административният орган правилно е дал указания на заявителя и срок за възражение. Жалбоподателят допълнително е мотивирал, че разполага с каса за съхранение на оръжието, неправилно анализирана от ст.инспектор КОС. Независимо от неправилното тълкуване на възражението на жалбоподателя, в последвалия отказ, обстоятелството, свързано с наличието на каса за съхранение на огнестрелното оръжие и местоположението ѝ, не е коментирано от решаващия орган, както и не е послужило като мотив и основание за издаване на отказа. Основанието е по чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ, като допълнителните данни за обосноваване на необходимост от придобиване на оръжие от страна на заявителя са свързани с доводи, че притежава каса за съхранението му.

С нормата на чл. 83, ал.4 от ЗОБВВПИ, законодателят в специалният закон е разпределил доказателствената тежест между страните. По силата на същите разпоредби, административният орган има задължение служебно да събира доказателства само относно обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, 6 и 7 и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер, но няма задължение да събира доказателства за обосноваване на причината за исканото разрешително, респ. подновяването му. Доказателствената тежест за установяване на наличието на изискуемите обстоятелствата по чл. 58, ал.1, т.10 от

ЗОБВВПИ, т.е. наличие на някоя от посочените в тази норма цели - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, пада изцяло върху заявителя.

В съдебното производство жалбоподателят представи писмени доказателства, свързани с необходимостта от придобиване на оръжие за самоотбрана. Видно от съдържанието им и постановените по тях прокурорски актове, данните за отправяни заплахи не са потвърдени и прокурора е отказал образуване на досъдебно производство, поради липса на престъпление, т.е. същите не обосновават необходимост към настоящия момент от притежаването на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана. Такава необходимост не се извежда и от посочения факт за притежаване на злато на значителна стойност, както и от наличието на парични средства от дейността на дружеството. В България търговска дейност се упражнява от значителен брой стопански субекти и физически лице и вследствие на това не само те, но и всички останали граждани притежават парични средства. Притежаването на парични средства и злато в никакъв случай не обосновава необходимост от придобиване на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана, при липсата на доказани конкретни данни, водещи до обосноваване извод за реална възможност / и мотив/ по отношение на жалбоподателя да бъде осъществено посегателство по отношение на имуществото или личността му. С изключение на твърденията за отправени заплахи от страна на съпругата му, които в нито един от сигналите не са конкретизирани като съдържание на заплахата, други доводи за опасност от посегателство спрямо здравето и личността му, налагащи притежаването на оръжие за самоотбрана, не са заявени..

Придобиването на огнестрелно оръжие по реда на ЗОБВВПИ, макар и правнореглаентирана дейност, крие риск от висока обществена опасност. Ето защо същото следва да е мотивирано и да са доказани сериозни и уважителни причини и именно по тези съображения е поставено под разрешителен режим от страна на законодателя. Поради това последния е определил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да бъде установявано, включително и периодично - на пет години, съгласно чл. 84, ал. 2 ЗОБВВПИ. При всяко искане за издаване на разрешение, следва по несъмнен начин да бъде доказана нуждата от придобиването/носенето/ употребата/ съхранението на оръжие. Жалбоподателят не е представил пред административният орган доказателства, както и не представи доказателства и пред съда, които да обосновават необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие .

Предвид изложеното съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се установява необходимост от издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие по реда на ЗОБВВПИ и не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на благоприятен по заявлението на С. С. административен акт, поради което законосъобразни се явяват изводите на Началника на 01-РУ-СДВР при постановяване на обжалваният отказ.

С оглед материалната законосъобразност на административният акт, същият се явява и съответен на целта на закона.

Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а оспорения отказ за валиден административен акт, издаден при спазване на административно производствените правила и установената форма, при спазване на приложимия материален закон и в съответствие с целта на закона.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като направено своевременно, следва да бъде уважено чрез присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на С. С., ЛНЧ [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], срещу Отказ за издаване на разрешение за дейности с ОБВВПИ с рег.№ 225р-11893 от 31.03.2022г. на Началника на 01 РУ-СДВР, с която му е отказано издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване и пренасяне на огнестрелно оръжие, като физическо лице, за самоотбрана.

ОСЪЖДА С. С., ЛНЧ [ЕГН], да заплати юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР в размер на 100 лв.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: